

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Cap. I. S. Eliam Prophetam huius sacræ Religionis primum fuisse
Institutorem, aliorumq[ue] deinceps Ordinum iecisse fundamenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

R. P. F. IOANNIS DE CARTHAGENA
Ord. Minorum de obseruantia.

DE SACRA ANTIQVITATE
ORDINIS GLORIOSISSIMÆ DEI
GENITRICIS SEMPER VIRGINIS MARIÆ
de monte Carmelo,

Sive

Fratrum B. MARIÆ Virginis

Tractatus Primus.

Qui est de origine, & Laudibus eiusdem Ordinis.

CAPVT I.

I S. ELIAM Prophetam huius sacra Religionis primum
fuisse Institutorem, aliorumq; deinceps
Ordinum iecisse funda-
menta.

QVemadmodum in scientijs edocendis, pri-
ma earum principia non probantur, sed
supponuntur, tanquam lumine naturæ per
se nota; ita Prophetam ELIAM primum sacrae huius
Carmelitanæ Religionis Institutorem fuisse (DEI-
PARA Virgine specialiter ad eius conseruationem
postea cooperante,) primaque eius fundamenta
instar peritissimi architecti iecisse, probatione non
indigebat, cum id tanquam rem notissimam Sancti
Patres testentur, Summi Pontifices ei subscribant,
ac diuersarum traditionum monumenta confir-
ment; solum superciliosi negent, inuidi inficien-
tur, historiarum ignari discrebant: & si qui viri per-
docti,

Q 4

docti,

docti, ac sapientes inficias ierunt, argumentum hoc non ex professo, sed per transennam, & obiter attrigerunt: quorum excellenti doctrinæ, nihil detrahere nos arbitramur, si in hac parte eorum opinionem refragemur. Vt tamen deinceps in hoc genere argumenti, nulla supersit ratio dubitandi, grauiissimis testimonijs id nunc constabiliam, & latius in sequentibus.

Paleonyd. Ioannes Paleonydorus putat, *Eliam* non solum
lib. 1. c. 3. dedisse primordia Carmelit. Relig. sed totius san-
de orig. & citatis, & religiosæ disciplinæ, qua omnes Ecclesiæ
progres. Catholicæ monastici Ordines claruerunt, & clare-
Ord. Car- bunt, indubitatum Magistrum extitisse: verba
melit. Paleonyd. hæc sunt: *Quicquid virtutis, & perfe-*
S. Elias ctionis est in quouis monastico Ordine, à Beatissimo
Propheta Propheta, & Patre ELIA, tanquam à primordiali
non so- Eremitarum, Monachorum, atque vniuersorum Re-
lum Ord. ligiosorum Institutore, velut à fontali principio
Carm. sed exemplariter emanauit. Idem sentiunt, præter alios
omnis etiã Ioannes Trithemius libro primo de ortu & progressu
perfectio- Ordinis Carmelitarum cap. 3. Ioan. Bapt. Mantua-
nis mona- nus lib. 3. Parthenic. Marian. & Ioannes XLIV. Pa-
stica au- triarcha Hierosolymitanus, qui in sua Institutione
tor est. primorum Monachorum in lege veteri exortorum, &
 in noua persenerantium, cap. 16. Paleonydori ten-
 tentiam longè ante docuerat his verbis: *Quicquid*
perfectio- perfectionis est, in hac vestra Religione Eremitica
 (Carmelitas alloquitur) à Propheta Dei Elia, tan-
 quam à primordiali, & Principe Monachorum au-
 thore, exemplariter emanauit: & primo quidem in Fi-
 lios Prophetarum eius discipulos, deinde ab illis in
 ceteros nostræ Religionis professores, et tam in mona-
 stica eorum conuersatione, quam in locorum habita-
 tione, succedentes: & demum ab his in reliquos alibi
 degentes. Sed & omnium Monachorum conuersatio
 sancta, ab Elia, & dictis eius discipulis, Filijs Prophe-
 tarum, est deriuata: quamuis etiam in diuersis mundi
 partibus, post Eliam, surrexerint in lege noua diuer-
 Mona-

Monachorum Principes, qui conati sunt, secundum diuersa statuta, siue instituta specialia, suos discipulos principaliter perducere ad illum finem, & per illos gradus, per quos Elias ad finem, & perfectionem vite monastica, secundum formam per Deum ei traditam, suos discipulos perduxit. Propter quod praedicti Monachorum principes, in sana doctrina vite monastica fuerunt velut quidam particulares riuuli ab Elia, tanquam à primordiali, & vniuersali omnium riuulorum fonte deriuati. Haecenus ille. Etenim virtus, quam alij imitantur, ijs, qui eius auctores fuerunt, procul dubio magna ex parte attribui debet; ad eum certe modum, quo Ierosolymitano templo accidit, quod quamuis varias iacturas perpeffum fuerit, atque à diuersis instauratum, nihilominus Salomonis templum. vtpote primum fundatoris illius semper est appellatum.

O quantum SS. Patribus Religionum institutoribus, qui virtutum in illis obseruandarum fundamenta posuere, Ecclesia Dei debet; quantum *Quibus* Beatiss. Dominico, à cuius filijs, praesertim *praesertim* D. Thoma *sanctis,* sincerae, & Catholicae doctrinae lacte Ecclesia Dei *Ecclesia* alitur, & nutritur: quantum Seraphico Diuo *Dei mul-* *tū debeat.* Francisco, cuius nullum aliud noscitur esse institutum, quam Euangelium Christi ad vnguem obseruare, & Christo crucifixo commori: quantum D. Augustino haeticorum malleo, qui eam regulam, modumque viuendi instituit, qui non vni, sed multis Religionibus sub eius vexillo militantibus, religiosa disciplinae normam praebet. Quid glorioso Monachorum Patri Beato *Benedicto*, e cuius Religione, velut ex perenni virtutum fonte, innumeri sancti, ac sacri Pontifices emanarunt, veluti lucidissima Ecclesiae faces? Quid *Basilio* dignum retribuetur, quem iure optimo, *Magni* honorifico titulo cohonestamus, cuius pietas, ac doctrina tantae probitatis regulam condidit. Igitur si ijs Sanctis Patribus tantum debetur, quid Sanctis viris huius *Q 5* sacrae

sacrae Religionis fundatoribus deberi iudicabimus; cum non solum bonorum operum fructus, quos sacra haec Religio edidit, sed omnes etiam spirituales fructus, quos uniuersae Religiones hucusque pepererunt, merito illis, tanquam fontalibus primordijs, adscribi debeant.

Quod ne meo Marte affirmare videar, *Eliam*, & *Elisium* religiosae vitae principia dedisse grauissimi Auctores contestantur. Nam Sancti Patres *Elias*, & *Elisus* non tantum huius Ordinis, verum (audeo dicere) etiam omnium Fundatores fuerunt. Certe iuxta iuris regulas in cap. *qui uere*

D. Antonin.

refertur à Diuo Antonino 3. parte suae summae titulo 16. cap. 1. §. 4. duo Monachorum ab Ecclesia approbata genera memorantur; quorum alterum *Cænobitarum* appellatur, eo quod in Cænobijs, seu Monasterijs Regulæ, ac Prælato subiecti uiuerent, de quibus Diuus Antoninus ait: *Ij sub Elia sumpserunt initium: qui constituit Cuneum Proprietarum, id est, Religiosorum, secundum gl. ff.* Alterum vero *Anachoretarum*, seu *Contemplantium* nuncupatur, qui vitam Eremiticam ducunt, quos describens idem S. Antoninus, ait: *Isti ab ELIA exordium habent, eius imitator est Ioannes Baptista erat.* Cum ergo omnes Ecclesiae Dei Ordines sint huiusmodi, velut riuuli sunt, ab Eliae virtutum omnium fonte, emanantes; cui, sicut & Abrahæ illud sacrae Scripturae cognomen mirifice quadrat: *Pater cunctarum*

Genes. 17. *gentium*: Et illud ex Diuo Paulo Apostolo *Pater Ad Rō. 4. omnium credentium.* Meritò veteres Doctores sanctum patrem ELIAM appellarunt *totius uitae monasticae Patrem, uniuersorum Ordinum Exordium, omnis Religionis vexilliferum, ac Cænobitica disciplinae Antesignanum.*

NOTA.

Non inuenta a me loquor, sed quæ docuit me D. Hieronym. in vita, quam scripsit S. Pauli primi Eremitæ, quæ habetur in suorum operum tomo 1.

D. Hierō. fol. 106. in cuius exordio, sic ait: *Inter multos sepe*

amb-

dubitatum est, à quo potissimum Monachorum eremus habitari coepit: quidam enim hoc altius repetentes, à B. Elia, & Ioanne principium sumpsisse autumant. Et in Epist. ad Paulinum: Habet, inquit, unumquodque propositum Principes suos. Romani Duces imitentur Camillos Fabricios &c. Et ut ad nostra veniamus, Episcopi & Presbyteri habeant ad exemplum Apostolos, &c. Nos autem habeamus propositi nostri Principes Paulos Antonios, Hilariones, Macharios: & ut ad auctoritatem Scripturarum redeam, noster Princeps est Elias, Propositus noster Eliseus, nostri Duces Filij Prophetarum &c. Et Bernardus Abbas Cassinensis in expositione primi capitis Regulae S. Benedicti, ait: Attende bene quod in Veteri Testamento Elias, & Eliseus, in nouo vero Testamento Ioannes Baptista, postea tandem tempore Apostolorum, Paulus, & Antonius, horum Monachorum inuentores extiterunt. Macarius quoque vetustissimus author in quodam sermone ad Monachos, hæc habet; Dupes viros magnificos exordium monastici Ordinis protulisse credimus; quorum vnus, igneis equis in caelum, raptus legitur, alter vero prophetaesse, antequam natus sit. Primus ELIAS pater noster extitit, in quo sicut honoris Dei ignitus zelus adeo ardebat, ut vndequaque molestia afficeretur: ita ille idem ignis, Deo sic disponente, eundem corpore, & animo in Paradisum sustulit: nam illum, qui in terris positus vitam angelicam duxerat, inter nos remanere Deus non est passus. Alter Ioannes Baptista fuit cui (ut D. Augustinus narrat) rationis usus acceleratus fuit, & cum sex menses à conceptione sua profuxissent, in ventre materno delitescens, prophetauit. S. Macario consentit Auctor Historiæ tripartitæ capite vndecimo aiens: Huius Monastica antiquissima professionis Princeps in veteri fuit Elias, in nouo autem Testamento Ioannes Baptista.

Machar.

D. Aug.